Călătorie spre profunzimile lumii

On Decembrie 25, 2015

Asigură unicitatea definitorie actului creator, direcționându-ți interesul spre ceea ce depășește limitele unei subiectivități autoimpuse.

Problema timpului istoric, a timpului privit în întinderea epocilor, a revenit în câteva proiecte ale regizorului rus Serghei Eisenstein (nu voia el să facă un film despre istoria Americii?) Cu „Que viva Mexico ! " preocuparea ia amploare și se ridică, pentru prima oară, problema creării unei soluții compoziționale inedite pentru a putea îmbrățișa întreaga istorie a umanității. Soluția compozițională a filmului mexican avea însă neajunsul de a nu crea unitate decât în final, prin contopirea, în acea sărbătoare a morților, a tuturor personajelor dispersate în povestiri independente de-al lungul filmului. Soluția epică nu fusese găsită.

*Proiectele ulterioare căutau uneori să rezolve problema. Acum, în proiectul filmului despre Canalul Fergana, soluția se naște firesc, organic, din însăși substanța dramatică a filmului: figura bătrânului cântăreț Tohtasin va străbate întreg filmul, formându-i osătura epică. El cântă la început trecutul îndepărtat, apoi, într-un al doilea cântec, propria sa viață, iar în a treia parte el nu mai cântă, ci acționează direct. Cântărețul unește astfel epocile îndepărtate ale istoriei. Ideea, odată născută, se cizelează. **

Leadership: Poți să personalizezi ceea ce dezvolți în cadrul relației cu latura esențială a unei existențe trecute, astfel încât unicitatea creației tale să capete o anumită certitudine în privința imaginii și reputației care te reprezintă?

A realiza un film înseamnă să reconstitui o experiență de viață care nu contravine imaginii pe care intenționezi să facă înconjurul lumii. Specific unui demers de obținere a esenței unei producții personale, ca tendință de extindere a cheii compoziționale spre considerarea și adâncirea unor semnificații aparte asupra lumii, este faptul că astfel se instalează o stare de fapt - a posesiei față de ceva personalizat, utilizat mai apoi ca reper pentru modelarea viziunii personale.

Important în definirea unei științe precum leadershipul este inițiativa de construcție a unui montaj complex de imagini, fără draperii și fără perdele, de căutări și reconstituiri ale trecutului, care să surprindă latura „pregătirii pentru viață". Adică acea latură ascunsă a firii umane trecută prin diferite ipostaze, transpusă mai apoi în concepte definitorii. Un film declanșator de emoții și reacții, este o călătorie spre profunzimile lumii, fiindcă denotă o perspectivă istorică care explică în mod obiectiv situația prezentă, cu aspecte dramatice din care ai ceva de învățat.

Unicitatea creației tale poate să capete o anumită certitudine în privința imaginii și reputației care te reprezintă, în cazul în care existența pe care o aduci în prim planul lumii reflectă o nouă concepție despre felul în care interpretezi sensul lumii.

Revelațiile existenței au meritul de a fi corelate cu strădania regizorului de a progresa în contextul unor teorii care descriu din mai multe perspective o viziune reprezentativă asupra dimensiunii umane. Iar maeștrii" în arta diversiunii prin imagine știu să personalizeze ceea ce se dezvoltă în cadrul relației cu latura esențială a unei existențe trecute, astfel încât să-și poată atribui roluri egale cu ale modelelor lor.

Pe această cale aducem în discuție „dreptul de proprietate" asupra lumii datorită esenței dramatice dobândite prin crearea unor soluții compoziționale inedite. Dramatismul este o

încercare de a scoate în evidență niște emoții aparte vizavi de evenimentele unei lumi imperfecte. O lume ce are ca reper inclinația creatorului spre ceea ce depășește limitele subiectivității autoimpuse, pentru a da sens unei înțelegeri care intuiește profunzimile unei naturi sau realități din alt timp.

Subiectivitatea este ceea ce vezi la tine prin intermediul unei compoziții care schimbă percepția lumii despre ea însăși.

Iar limitele unei subiectivități autoimpuse, date de viziunea și personalizarea unui cadru de transmitere a experienței de viață, pot fi depășite prin redarea unei anumite perspective asupra lumii care nu judecă mersul ei, ci încearcă să găsească o înțelegere, o explicație, o interpretare, o poveste, în cadrul unei premiere care se anunță a fi un autentic eveniment cultural.

Călătoria spre profunzimile lumii este întreprinsă cel mai adesea de regizori – acești creatori ai faptelor substituite interpretării personale, în scopul redării diferitelor imagini ale unor personalități de seamă care, prin asemănare sau prin contrast, pot face din ei niște modele egale în reprezentativitate.

* Notă: Ion Barna – *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/calatorie-spre-profunzimile-lumii.html